

Nro. 5.

A^o FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Kedden Januarius 17 ik napján
1804-ik esztendőben.*

B é t s.

A' leg közelebb múlt szombaton, reggeli 5 órakor, itt a' belső városban, az úgy nevezett Veres Torony útzában, egy Klavir mesternek, 40 esztendőben forgó, deli termeü, szép felesége, férjének feslett életét, nagyon szivére vévén, azon háznak 2-ik emeletébül, mellyben lakott, az ablakon ki ugordván, és feje kaponyája úgy két felé reped.én, hogy minden agya veleje ki fordúlt, 'szörnyü halált holt.

T. N. Szathmár Vármegyének számos esztendeig vólt Első Vicze Ispánya, Tek. Luby Károly Ur, a' kimagát, a' Magyar Orizági Ország-

Gyűléseken is, mint ezen Vármegyének Követje, több versben esméretelsé tette, a' Mélt. Királyi Táblánál Assessorrá neveztetett.

Magyar Ország.

U n g v á r. — A' múlt 1803-ik esztendőben December' 15 dikén, egy igen érdemes, szelid, 's ember szerető sziviért közönségesen kedveltetett, 's tiszteltetett tagjától, úgymint Fő Tisztelendő Gál Mathé Kánonok urtól fosztá-meg a' halál ezen Munkátsi Megye béli Kaptalant. Tudománnyal, felebaráti tökéletes szeretettel, ritka erkölcsi tulajdonságokkal tükör gyanánt szolgáló életének ugyan 63 esztendejében, de sokkal többre méltó idejében, múlt ki a' tisztelt egyházi személy e' világból, a' ki végső rendelése által is azzal bizonyította - meg érzékeny és a' köz jóért buzgó szivét, hogy élelmére kiszabott esztendőnként való tsekély jövedelméből, szoros gazdalkodása által a' maga házi szükségait keskeny katárok közzé szoritván, hátra hagyott vagyonyából, a' S. Allya Ujhellyi kisdedek' Oskolájának számára, a' hol Papi és Esperesti díszes Hivatalait 22 esztendőig egy folytában ditséretes és épületes előmenetellel folytatta, ezer Forintokat ajánlott és hagyott.

G y u l a, B é k é s V a r m e g y é b e n, Nov. 21-dikén. Azon környülállás, 'hogy Nemzetes V.lö Domokos Lőrincz Tábla Biró úr és eddig volt érdemes Fő Jegyzőnk az utóbbi N. Bihar Vármegyében tartatott Restauratió alkalmatosságával azon Vármegye Fő Jegyzőjévé választatván, N. Megyéinket elnagyta, nálunk is nem kevés vál-

tozást hozott magával; tudniillik 'a' minnyájunktól különös szeretettel tiszteltetett Fő Ispányunk Méltóságos Szent Györgyi Horváth Sigmund Királyi Udvari Tanácsos úr, már előbb közönséges Gyűlést rendelvén a' fellyebb irt napra, minekutánna Domokos Lőrincz Ur eddig Közönséges megelegetéssel viselt Fő Jegyzői Hivatallyát hathatos és ékes beszéddel resignálván, tőlünk elbútsuzott volna, mind két részről volt nem kevés illetődéssel: végre Eő Nagysága az illy formán meg ürült Fő Jegyzői hivatalra Fő Szolga Biró Vidovits György urat felemelvén, ennek helyébe Paulovics József All Szolga Birót, All Szolga Birónak Stummer János Esküttet, eunek helyébe Török József Cancellistát, Cancellistának pedig Padruban Józsefet, ki nevezni méltóztatott. Melly változás és gradualis Promotióval ezen T. N. Békes Vármegyének Rendei közönséges értelemből tökéletessen, 's különös vigasztalással meg elégedtek.

Olasz Ország.

Hitelt leheté azon 26-ik Decemberi Veronai tudósításoknak adni, mellyek szerént a' Mantua i Legnagnoi, Pefchierai és Pizzighettonei erőllégekbe sok eleséget ágyukat, 's egyebb munitiókat gyűjtenek a' Frantziák, meg határozni nem tudhattyuk. A' Legnagnoi erőllégek' jobbitásán 2000 ember dolgozik naponként. — Az Olasz Respublikában ismét erőllen recrutáznak.

A' Rómába küldetett rendkívül való Bavariai követ Hæfelin úr, már egynéhány conferentiát

tartott General - Vicarius S o m a g l i a v a l és több Kardinálisokkal. Az ő követségének tárgya a' Baváriai Vál. Fejedelemségi új Püspökségeknek organizatziójok.

A' 17 ik Decemberi Római tudósítások szerint, Orosz Császári Generál Hitroff, a' ki a' maga kegyelmes Fejedelmének költségén, Európának minden nevezetesebb tartományait, 's városait bé járni szándékozik, hat hetektől fogva ott múlat. Ott való múlatása alatt, minden Rómában lévő institutumokat, akadémiákat, nevelő 's beteg házakat, egy szóval mindent, a' mi, az ő haszonra lehető fordíthatóságára nézve, figyelmességet érdemel, meg látogatott, 's meg vizsgálta. —

N a g y B r i t a n n i a.

L o n d o n, Decemb. 16. dikán. — Mint-hogy az Udv. Újságban olvassuk, nem hozhatjuk kétségbe, hogy a' Frantziák St. Domingo szigeten a' Dauphin és St. Marc nevű erősségeket, az ott olázkodó Admirál Dükworth hajós seregének által adták légyen. Aux - Cayes várossa is Kapitulatziót ajánlott az Anglusoknak. Annyira szorongattattak ezen erősségekben a' Frantziák, hogy mar tsak e' kettő között, vagy kapitulálni, vagy a' Feketék' kezére jutni, tehettek választást.

Tsak ugyan annyi tehát e' szerént, mintha már egészen elvesztette volna Fr. ország a' maga külső birtokai között a' leg betsesebbiket. St. Domingo, vagy Hispanióla, egy 1500 negy szegeletű német mértföldnyi kiterjedésű sziget, a' mel-

lyen találtató lakosoknak száma mintegy 800 ezerre megyen, a' kik között alig találatnak 80 ezer fejer és szabad Europaiak, a' többek minnyájan fekete rabszolgák, a' kik ott a' földet mivelvén, az Európában elkelő Napnyúgoti Indiai terméseknek, szerzeményeknek (a' milyenek a' nadméz, kávé, kakaó, pamut, indigo, 's a' sokféle drága fa-nemek) valami egy ötöd részeket, majd tsak ingyen szolgáltatják. Ezen nevezetes szigetnek elvezése közönségesen annak tulajdonítatik, hogy a' mostani Fr. Országglószék éppen ellenkező eszközökkel kezdett vala élni a' sziget' kormányozásának elintézésében, mint sem hogy annak fekete lakosai' segedelmekkel, a' szomszéd ellenséges birtokokat felzavarni, 's ilyen képpen a' St. Dominói Feketéknek egyéb dolgot adni akart volna. A' Touffaint-Louverture' historiájából veszi a' szerentsétlenség a' maga eredetét. Hazájokból a' tengeren olázkodó Anglusok miatt telyefféggel semmi segedelmet nem vehetvén, a' szegeten a' rab-szolgaságot lerázni akaró Feketéktől szorongattatván, és fogyasztatván, tsuda, hogy ennyi ideig is meg maradhatott a' Gen. Rochambeau' kevés népe a' szigetnek néhány váraiban.

A' Dauphin és St. Marc váraikban kapitulált, 's azután az Anglus hajókra szállított Fr. katonák' állapotjának kedvetlen ábrázatját lehetetlen lerajzolni. Már régóta tsupán lóhússal éltek. Az Admiral Dükwort tudósításában a' következő nevezetesebb környülállások fordulnak elő ezen Napnyugoti Indiai új történetek fe-lől: —

„A' Feketék vezére Gen. Dessalines, úgy

tudositván a' St. Marc öblében álló Hajós Kapitánt Walkert, hogy ő a' várban lévő Fr. őrző sereget, a' melly már utolsó inségre jutott volna, megtámadni, 's kardra hányatni szándékozna: nagyon kérettetett ettől, hogy azt ne tselekedje, t. i. az őrző sereget kardra ne hányassa; mivelhogy azt az öbölben lévő Anglus hajók felvenni, és a' Mo-lei várba hadifogságra vinni akarnák. Sept. 1-ső napján a' Fr. Komendáns Gen. Henin a' Kapitullációval megkináltatott, mellyet ő némünémű alkudozások után elfogadott. Henin és az ő Generálstábja, az Anglus Kapitány hajójára, a' többi Fr. katonaság pedig, mind egygyütt 855 emberek más hajókra felhordozoskodtak, 's az öbölből elveztek, minekutánna lóhult, untig eleget ettek volna. —

„Hogy a' Frantzia apró hajóknak útjok, a' mellyek St. Domingónak Kap nevű kikötőhelyekbe eleséggel hordottak bé, el lehessen vágni: szükségesnek találtatott, hogy a' Dauphin nevű erőseget hadi hajóink megtámadják és elfoglalják. Szerentsésen elérvén tzélunkat, az egy Hadnagyból és 75 közemberekből álló őrző sereget, hajóinkon hadi fogságra hoztuk. Értésünkre esvén azonközben ezektől, hogy Fr. Generál Dumont egy késérő tsoporttal, ezen vidéken a' Feketék' kezére kerülván, igen veszedelmes állapotra jutott volna, izenetet tettünk a' Fekete vezéreknak, hogy a' nevezett Generálif a' véle lévőekkel azonnal adnák ki. Nagy Szerentse, hogy a' Feketéknek kezeiből megmenthettük őket. Az ágyuknak elhozására hajóink nem lévén jelen, bészegesztük azoknak lyukaikat, &c. —

A' mi továbbá a' nevezetes St. Domingo szigete politikai állapotját illeti, e' még igen homályos környülállások között látszik lenni. Minden tudósításokból azt lehet kihozni, hogy az Anglusok valamint egy részről egy kézre dolgoznak a' Feketékkel, úgy más felől méltó félelemmel vannak töllök, ne hogy olyan hatalomra találják őket segélleni, a' mellyet még valaha magok is megérezzenek. Külömben miért szegeznék - bé 's tenék haszonvehetetlenekké azon ágyukat, a' mellyeket a' St. Domingói elfoglalt erősségekben hátrahagyni kéntelenítettnek? Segitik ők ugyan a' Feketéket, mint Szövetségeseiket, a' mennyiben a' Frantziáknak ártani kívánnak, 's ezen tzieljoknak elérésében a' Feketék is eszköz gyanánt szolgálnak nékik: de azonban nagy vigyázással vannak erántok, &c.

„A' Feketék (így fejezi ki egy iró magát) egészfen elhatalmasodtak St. Domingo szigetén; az ő pusztitáffoknak nints határa; 's minthogy 80 ezer minden hadi nyomorusághoz néki törödött fegyveresekből álló táborok van, még az Anglusokkal való békességnek helyreállása után is kevés reménségek lehet a' Frantziáknak, hogy rajtok erőt vehessenek, 's őket az engedelmeffégre visszra térithették. A' Fejérekhez, a' kiket tsak kézrekerithetnek, minden tekintet nélkül leg nagyobb kegyetlenséggel viseltetnek ezen Fekete lakosok. Minek utánna egy ideig kinozták őket, azután Kanibálokhoz illő érzéketlenséggel oltják - ki a' világból. A' hozzájuk általálló Frantziákhoz ellenben nagy kedvezéssel viseltetnek, sokakat már tiztekké is tettek magok között. Az az úgy neve-

zett **Lengyel Légió** nevezetesen, a' mellyet a' **Frantzia Országglószék** **Olasz Ország**ból a' múlt tavaszon **St. Domingó** szigetére általszállítottatott vala, minekutánna **Káp várossában** egy fagygyu-magazinumot felprédált, 's több egyéb tilalmas dolgokat is el kövelett volna azzal nagy részint a' **Feketékhöz** pártolt által. Fegyvert és egyéb hadi készületet bőséggel kapnak, az **Anglusoktól** 's még titkon az **Amerikaiaktól** is, a' támadók."

London, Dec. 18 ikén. **Ceylan** szigetén veszedelmes betegség vesztegeti az **Anglus katonaságot**. Már valami 30 tisztek és 1000 **Europai katonák** lettek közöttök a' halál ragadományává; az ő zsoldjokon lévő **Indus fegyveresek** közöttül pedig leg alább 10 ezer ember hullott el. A' betegség, melly őket vesztegeti, valami veszedelmes hideglelésnek neme. Az 5-dik **Regement** 200 emberre olvadt öszsze.

A' majd szünet nélkül való széiveszek azt okozták, hogy egynéhány hetek óta tsaknem egészszén elvágodtak az **Angliai partok** a' száraz **Europától**. Tsak a' Dec. 10-dikén érkezett levelekből tudunk ennyit: hogy az **Orosz Birodalom** még, szünet nélkül téteti a' hadi készületeket; hogy a' **Német Birodalomban** a' **Lovas-Rend**' régi jus-sainak fenntartathatása, a' mellyel a' **Bavariai és Hassiai Udvarok** új intézeteket kezdettenek tenni, foglalatoskodtatja a' **Birodalom Fejének** méltó figyelmetességét; és hogy **Pruszsiának** leg főbb gondja, arra venni a' **Fr. Országglószéket**, hogy a' jövő tavaszig **Északi Német országról** minden seregeit **Fr. országba** haza hívassa.

A' **Parlamentom béli tanátskozások** és vetél-

kedések az Országlószéknek nagy meglepésével minden sértegető kifejezések nélkül folynak mostanában. A' közelébről előfordúlt tárgyak között nevezetes vólt az, a' mellyet a' Hadi Cancellarius az Angliai reguláris katonaságnak a' jövő esztendőre kivántató száma eránt, a' Parlamentom eleibe terjesztett. Mind együtt 166,697-re tette ezeknek számokat, a' kik közzül a' három eggyesült országokban (Angliában, Skotziában, Irlandiában) 129 ezer, és Napnyugoti Indiában 38 ezeren fognak lenni. A' Nemzeti katonaság (az úgy nevezett militia) 200 ezer, és az Önként vállalkozottak 380 ezer emberekből, állanak Angliában és Skotziában; Irlándiában pedig 70 ezerből, &c. Az ezekre kivántató költség 11 millió Font Sterlingekre (több mint 110 millió forintokra telik). — Ennek jóvá hagyását kivánta végezetre a' Minister a' Parlamentomtól.

Nevezetes vólt ennek felette az Irlandiai támadást illető tárgy is, a' mellyre nézve a' vólt a' Minister javaslása, hogy ezen országban a' Habeas Corpus Aktát, az Anglus Izemélyes szabadság' leg betsesebb oltalmazó paizsát, még egy ideig fére tenni, 's a' helyett a' Katonai Törvénynek szabad folyamatott engedni, igen szükséges vólna. — „Hogy ilyen eszköznek elővetelét javasolni kéntelenítettik (ugy mond) igen sajnálja: de halzontalan, minthogy olyan az idő, hogy az ember felhagyni kéntelenítettik szabadságának egy részével azért, hogy a' más részét megtarthassa. Egy ilyen eszközhöz való nyulásra, nem egyszer vólt már Angliának ezen Fr. revolutzió alatt szüksége. Kéttsegen kívül való dolog az, úgy mond,

hogy Fr. országban olyan Irlandiai árulók tartózkodnak, a' kiknek közbenjárások által Frantzia és Irlandiai országok között az egygyetértés fenntartatik; pedig ezen árulóknak az Angliai Ország-lószék az 1798 ik esztendőben már egyszer megkegyelmezett. Frantzia ország abban mesterkedik, hogy Irlandiának töllünk való el idegenítése által buktasson meg bennünket. De nem fogja tzeljét elérni. A' ki előtt Fr. országnak tzelozásai esméretesek, kétségbe nem hozhatja a' Hadi Törvény' Irlandiában való fenntartatásának szükséges voltát. *Bonaparte*, el akarná ha lehetne egymástól választani a' két országokat, minthogy tsak ezen esetben gondólja, hogy ártalmunkra lehet. Ha ez a' két ország egygyes lehet, bizonyosán meg fog Fr. országnak felelni tudni."

Sokak különböző vélekedést nyilatkoztattak ezen tárgy eránt: — „Szeretném (mond *Hutchinson*) ha megmondanák Ministereink, mire tzelozzanak azzal, hogy Irlandiának állapotját, a' Fr. Országlószéktől függésben lévő országoknak állapotjokkal öszsze hasonlítván, azt ennél boldogabbnak lenni erőssítik. Azt akarják-é mondani, hogy Irlandia boldog, azért, minthogy nem abban az állapotban vagyon, a' mellyben Hollandia, Helvetzia, és az Olasz Respublika? és hogy Irlandia, azért, minthogy nem abban az állapotban vagyon, a' mellyben Hollandia, Helvétzia, és az Olasz Respublika, 's hogy azért, hogy nem olyan szerentsétlen, mint ezek: nem panaszkodhatik, és áldhatja Kormányozószéket? Lehettséges-é az, hogy a' kisebb vagy nagyobb szerentsétlenség elegendő indító okúl szolgálhasson

arra, hogy Irlandiának szerentséesebbé való tétetődésén rajta ne légyünk, és egy illy rég követett, de a' tzelra el nem juttató úttól és módtól el ne áljunk? Uj Systema lenne ez Angliában. Mit mondtak volna azon Báróink, a' kik a' 13-ik Században a' mi szabadságunknak nevezetes fundamentomát nyerték, 's mit mondtak volna az Anglus szabadságnak fundálói, ha az ő kérések férettetetődött volna, azért, hogy nem a' mi országunk volt a' leg szerentsétlenebb. Én a' midön a' Minister' javasálára voksomat ndom, fájlalva foka-dok ezen vallástételre, hogy szomorúan szemlélem elhalasztatni Ministereink által azon egyetlenegy eszközt, a' melly tsak egyedül akadályoztat-hatná - meg a' veszélynek visszaterését. Míg Ministereink a' tudva lévő nemes tárgyat Irlandia eránt tökéletességre nem vizik, addig el nem mond-hatom, hogy köteleffégeknek megfelelték légyen; mivelhogy nem adták a' Felség' kezébe azon eszközt, a' melly szerént a' maga népeinek egygyeségeket és egész erejeket, azon szempillantatban, a' midön leg betsesebb jusunknak védelmeztetése fo-rog fenn, halzonra fordithatta volna."

York nevű tag, Hutchinsonnal lévén egy értelem-ben, úgy ítelt hasonló képpen, hogy azon nemes tárgy' végrevitelének halasztása, a' melly az Irlandiai zürzavaroknak végetvethetne, még igen veszedelmes következéseket vonhatna maga után. — Lord Castlereagh a' Minister' javaslását magasztalta, azt állitván, hogy tsak a' munkában vétetve lévő rendkívül való eszközök, a' Katona Törvényeknek fenntartatása, rettentheti-meg az Irlandiai támadókat, 's tsak a' tarthatja meg a'

hazát, &c. — Mind ezek után voksolásra kerül-
vén a' Minister' javaslása, helybehagyatott, ennyi-
ben, hogy a' közelébbi ülésben másod versbéli ta-
nátskozás tartasson felette.

A' mi a' katonaság' számának 's az arra ki-
vántató költségnek meghatározása felett való ta-
nátskozást illeti, ennek alkalmatosságával már
Pitt is jelen vólt a' Parlamentomban, és egy
igen gyökeres beszédet mondott - el, minekutánna
arra a' Windham és Fox oltsárló szavaik ál-
tal, a' kik az önként vállalkozottak' 's a' nemze-
ti katonaság' sereginek, igen keveset tulajdonita-
nak, 's bizodalmost leg inkább a' rendes kato-
nák' védelmében helyheztetik, felindittatottí vól-
na. — A' Windham' beszédének ilyen képpen ad-
ják elő summás foglalatját; — „Semmi ditseret-
re méltót nem találok Ministereinknek intézeteik-
ben, oltsárlásra méltót ellenben igen sokat. Ön-
ként vállalkozott seregeinknek számos vóltát nem
nékiek, hanem népünk' buzgó hazafiságának kö-
szönhetjük. Azoknak bátorságokat és készségeket
sem hozhatjuk ketttségbe. Katona ruhába öltöz-
ködtek: azonközben, a' valóságos ütközetekre
még nem lehet őket fordítani; leg feljebb is tsak
portázásokra, tsak apró kitsapásokra, alkalmato-
sok. Az ellenség előtt állván, mindenkor othon
hagyott házoknépe forog elméjekben. Miért nem
emelték inkább Ministereink kétszer többre rendes
seregünknek számát? Ha számos hadi hajóink meg
nem őriznek: roszsz fog lenni Angliának állapot-
ja. Én tsak egyedül abba helyheztetem reménsé-
gemet, hogy hadi hajós seregeink meg fogják az
ellenségnek kivezésit gátolni, &c.

Pitt így felelt mind ezekre: — „Nem hagyhatom tisztelt barátomnak vélekedését helybe. A' rendes katonaságról magam is sokat tartok: hanem e' mellett az is való, hogy a' mostani terhes környülállások között, nem bizhatjuk hazánk' védelmezését tsak egyedül arra; sokkal szélesebben kiterjedő és meszszebb néző oltalmazó 'systemát kell felvennünk. A' rendes katonaságból álló sereg elől menvén, és körülette az önkéntvállalkozottak öfzfe seregelvén, ötet követni fogják. Vajha ezen utólsobbakat is arra a' tökéletességre vihetnök, hogy hazánk védelmét rájuk bízván, rendes seregeinket tettzésünk szerént az ellenség' országa ellen küldvén, a' tölle elnyomatott idegen országokat az ö járma alól ki szabadithatnók! A' leg első alkalmatossággal által kell nekünk a' hadakozást oda tennünk, hogy, talám más száraz Europai Hatalmasságoktól is sigittetvén, Hannoverát a' Fr. sereg pusztításaitól megmenthesük, Hollandiát az ö sajtoló kezei közzül kiragadhassuk, 's Fr. ország ellen Európában jobb 'Systemát állithassunk - fel. Az én tanátsom ez, hogy önkéntvállalkozott nagy számu serngünknek adjunk lehető kiterjedést és tartolságot, és seregeinknél állítsunk jó fenytéket 's jó hadi mesterséget lábra: 's így fog osztán lenni, hogy az alatt, míg önkéntvállalkozottjaink itthon a' hazát jól védelmezik, reguláris seregeink a' szárazon az ellenséggel viaskodhatnak.“

Frantzia Respublika.

Páris Jan. 1. ső napján. — Ismét a' Nap.

nyugoti Frantzia partokra ragadta hirtelenséggel az első Konzúl a' közönséges figyelmetességet, a' hóva a' múlt Dec. 30-dikán, reggeli 5 és 6 óra között, igen kevés késerőkkel, ismét elútazott. Közönséges vélekedés felőlle, hogy egyenesen Boulogne felé vette útját. A' Moniteur azt írja ugyan, hogy kevés napok alatt, visszfa fog Párisba érkezni: de ez bizontalan. Az Első Konzúl kétség kívül nem köti magát a' Moniteur szavához.

Az a' Frantzia sereg, a' melly eddig a' Gen. Augareau vezérlése alatt a' Spanyol országi határok mellett táborozott, parantsolatot vett az indulásra; hanem, merre felé fogja útját venni, még nem tudjuk. — Hirtelen az a' hír is el terjedett vala, hogy a' Napnyugoti Fr. partokon tsak 100 ezer emberek fognának maradni, és a' többek valami 200 ezeren, az ország' belső részeire visszfa fognának térni. Hanem, ezen hirnek még eddig igen nagy szüksége van a' megvalóságosulásra, minthogy ez azt teszi - fel, hogy a' békefféges alkudozások közel volnának a' tökéletességre való menetelhez; pedig ennek még eddig fundamentomát nem igen lehet látni. Azonközben beszélik azt is, hogy az emberi vérnek megkéméllése végett, tsak külömben megeshessék a' békeffég, Maltha kiadattatása nem fog tovább sürgettetni, és hogy az Orosz Császár a' maga közbenjárását a' békeffégnek eszközzésére, ujonan igen hathatósan ajánlotta volna.

Az eddig volt Párisi Komendans Gen. Junot, a' nagy expeditzióhoz rendeltetvén, Gen.

Murat az Első Konzúl sogóra lett Párisi Komen-
dassá.

Hannoverából ismét 200 darab paripák
érkeztek - meg a' Konzuláris testörző sereg szá-
mára.

* * *

Néhány, Magyar Országban lévő pusztáknak, áren-
dába lejendő botsáttatásokat illető Tudósí-
tás.

Egy, December' 16-dikán kiadatott Fels.
Udvari Dekretom szerént, méltoztatott ő Felsége
rendelni, hogy az Arad Vármegyében fekvő, vólt
Modenai Kamarális uradalmakban találtató széles
kiterjedésű puszták, Szionda, Balsaraga,
Kappa, Damiratos, Nagy Kamarás,
Kunagoth, Bandhegyes, Földvár, Apa-
cza, Bodzas. Medgyes, és Bankutta,
ennekutánna a' Béts várossa számára kivántató
vágómarha' szolgáltatásra fordittassanak, és az
1804-dik esztendőben Mártzius 15-ő napján Bu-
dán a' Magyar Udv. Kamaránál tartandó közön-
séges kotyavetye által, árendába botsáttassanak.
E' tehát ezen végre közönségessé tétettetik, oly
megjegyzéssel, hogy a' Bankuttai pusztának az
a' része, a' mellyet Siklo Kamarális helysége
az emlékezett előtt való idők óta alárendában
bir, ide nem tartozik; és hogy azon feltételek, a'
mellyek alatt a' nevezett puszták árendába fog-
nak botsáttatni, valamint a' Magy. Udv. Kamará-
nál, úgy szintén a' Petskai Kamarális Præfek-

túránál is, a' megnézés végett mindeneknek eleikbe terjesztetnek. Kiadatott az Alsó Auszriai Cs. Kir. Kormányozószék által. Költ Bétsben Dec. 22-dikén 1803-ban. — „

Gr. Purgstall Wentzel,
Titoknok.

Jegyzések.

A' Magyar és Erdély országai Postamester uraknak másod versben is jelenteti a' Bétsi fő Posta-hivatalom lévő Újságok expeditziójára ügyelő Tifztség, hogy a' hozzájuk küldött Híradásban, a' mellyben az újságok' bériből nékiek engedődő Pro Centóról tétetik emlékezet, a' 2-dik és 3 dik pontokat, a' Magyar Kurirrá nézve, ekképpen értsék: — Valamint a' laistromban feljegyeztetve lévő újságokért, úgy a' M. Kurirért való előfizetésből is, a' pénznek felküldésekor 100 Forinttól 10 zet, vagy minden Forinttól 6 kr. elvonván a' magok számokra megtarthatnak, de tsak ezen meghatározott feltétel alatt, ha az újságok a' Postamesteri adresse alatt egy tsomóban kívántatnak, ellenben az olyan újságokért, a' mellyek Bétsből: az Olvasók között kinekkinek az ő nyomtatott adresse alatt küldödni kívántatnak, az ilyenekért az előfizetést, mindel elvonás nélkül, egészzen, t. i. a' M. Kurirért fél esztendőre 6, és egészre 12 Forintot, kell felküldeni.